

ספר
ספורי הזוהר

מִלְקָט מְכַל סְפָרֵי הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֱלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִיְע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָהּ

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה שְׁנֵי עַל יָדֵי
"מְכַעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תִּשְׁע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

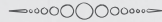
פְּרָשָׁת
בְּהַעֲלוֹתְךָ

סְפוּרֵי הַזֹּהָר

A photograph of a man and a woman in traditional Jewish attire sitting at a table with a lit candle, reading a book. The man is on the right, wearing a dark suit and a black hat, looking down at the book. The woman is on the left, wearing a white headscarf and a dark jacket, also looking at the book. The scene is dimly lit, with the primary light source being a candle on the table, creating a warm, intimate atmosphere. The background is dark and out of focus.

תִּכְן עֵינַיִם

♦ חֲכָם הָעֲשָׂבִים ♦ הַצֵּלָה מִדֶּרֶךְ מְסַכְּנָת

עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה
 אָמְרוּ חֲזו"ל, לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלָּא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן!!! (רש"י דברי
 הימים ב' ל"א ד') - ובזהר הקדוש (פְּרִשְׁת בְּשֵׁלַח דף סב) כְּתוּב,
 מִה מִיֶּחֶד בְּאוֹכְלֵי הַמֶּן? שְׁכַאֲשֶׁר אָכְלוּ אֶת הַמֶּן הִיָּה מִתְבָּרֵךְ
 בְּמַעֲשֵׂים וְקִבְּלוּ אוֹר רוֹחֲנֵי וְרָאוּ מִה שְׁלֹמְעֵלָה וְזָכוּ לְחֻכְמָה
 עֲלִיוֹנָה. וְעַל זֶה נִקְרָאוּ "דוֹר דְּעָה", וְהֵם הָיוּ בְּנֵי הָאֲמוּנָה
 וְלָהֶם נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְהִסְתַּכֵּל בָּהּ בְּפִנְיֵימִיּוּתָהּ וְלְדַעַת דְּרָכֶיהָ.
 רוֹאִים מִהֲזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, שְׁעַקֵּר נִתְיַנֵּת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוֹ
 שְׁלּוֹמְדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ. מתוך קונ' "שמחת הזוהר"

חכם העשבים

(זוהר ח"ב פ ע"א וע"ב)

תניא, אמר ר' יוסי, זמנא חדא הוינא אזיל בארחא, והנה ר' חייא ברי עמי. עד דהוינא אזלין, אשפחנא חד גבר, דהנה לקיט בחקלא, עשבין לאסוותא. קריבנא לגביה, אמיןא ליה, בר נש, קוטרך דקוטרי דעשבין למה. לא זקיף רישיה, ולא אמר מידי. אהדרנא זמנא אחרא ואמיןא האי, ולא אמר מידי. אמיןא ליה לרבי חייא ברי, או האי בר נש אטים אודנין, או שטיא, או חכימא. יתיבנא גבוי. לבתר לקיט אינון עשבין, ואחיד לון, וחפא עליהון טרפי גופינן.

אמר לון, אנא חמיןא דיודאין אתון, ויודאין אמרי עליהו, דאינון חכימין, אי לא דחייסנא עליכו השתא, תהוון רחיקן מבני נשא כסגירא דא, דמרחקין ליה מפלא, דהא אנא חמיןא, דריחא דחד עשבא דהנה קריב גביכון, עאל בגופייכו, ותהוון רחיקין תלתא יומין. אלא אכילו אלין תומי ברא ותתסון.

אכלנא מונייהו דהוו שכיחין קמון, ואדמכנא, ואתקטרנא בזיעא, עד עידן סגי. לבתר אתערנא, אמר לון ההוא גברא, השתא אלהכון עמוכון, דאשפחתון לי, דהא אסוותא דגופיכון על ידי אשתלים.

עד דהוינא אזלין, אמר לון, כל בר נש בעי לאשתעי בבר נש אחרא, כפום

חכם העשבים

(זוהר ח"ב פ ע"א וע"ב)

שנינו, אמר רבי יוסי, פעם אחת הייתי הולך בדרך והיה עמי רבי חייא בני. עד שהיינו הולכים, מצאתי איש אחד שהיה לוקט בשדה עשבים לרפואה. קרבתי אליו ואמרתי לו: בן אדם, כל האגדות הקשורות הללו של העשבים למה? לא הרים ראשו ולא אמר דבר. חזרתי פעם נוספת ואמרתי את זה - ולא אמר דבר. אמרתי לרבי חייא בני: או שהאיש הזה אנוני אטומות, או שוטה, או חכם. ישבתי אצלו. אחר כך לקט אותם עשבים, ואחז אותם וכסה עליהם בעלי גפן.

אמר לנו: אני ראיתי שאתם יהודים, ועל היהודים אומרים שהם חכמים. אם לא הייתי חס עליכם, עכשו תהיו מרחקים מבני אדם כמו המצדע הזה שמרחיקים אותו מהפל, שהרי אני רואה שריח של עשב אחד שהיה קרוב אליכם נכנס בגופכם, ותהיו מרחקים שלשה ימים, אלא אכלו שומי הבר הללו ותתרפאו.

אכלנו מהם, שהיו מצויים שם, ונרדמנו ונקשרנו בזעה עד זמן רב. אחר כך התעוררנו. אמר לנו אותו האיש: עכשו אלהיכם עמוכם שמצאתם אותי, שהרי רפואת גופכם על ידי נשלמה.

עד שהיינו הולכים, אמר לנו: כל אדם צריך לדבר עם אדם אחר כפי

דְּרָכָיו. שְׁהָרִי לְנִקְבָה כְּפִי דְרָכָה, לְאִישׁ כְּפִי דְרָכָיו, וְלִגְבֵר שְׂבַגְבָּרִים כְּפִי דְרָכָיו. אֲמַרְתִּי לְרַבִּי חֵיִיא בְּנִי, זֶהוּ שְׁכַתּוּב כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבֵית יִשְׂרָאֵל. (כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוֹי לְהֵם. וְתִגִּיד וְתִגִּיד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁלָם שְׂרָאוֹי לְהֵם, שְׁהָרִי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי דְרוֹגָתוֹ הֵם וּבְדִרְגָה אַחַת עוֹלָם, אֵלָּא יִשְׂרָאֵל שְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא אִקְרִי).

אָמַר לָנוּ: רְאִיתֶם שְׁלֹא הִרְמַתִּי רֵאשִׁי וְלֹא דִבַּרְתִּי עִמְכֶם, מִשּׁוֹם שְׂאָבִי הִיָּה חֲכָם הַעֲשִׂבִים מִכָּל בְּנֵי דוֹרוֹ, וְלִמְדַתִּי מֵאָבִי דְרָכֵי כָּל הַעֲשִׂבִים שְׂבָהֶם אֲמַת, וְאֲנִי בְּכָל הַשָּׁנָה מְדוֹרֵי בְּיַהֵם.

וְהַעֲשֵׁב הַזֶּה שְׂרָאִיתֶם שְׁכַסִּיתִי אוֹתוֹ בְּעַלִּי הַגֶּפֶן הַלָּלוּ - בְּבֵיתִי יֵשׁ מְקוֹם אֶחָד, וְהוּא לְצַד צְפוֹן, וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם נְעוּץ רַחִים אֶחָד, וּמִהָעֵין שֶׁל אוֹתוֹ רַחִים יוֹצֵא אִישׁ אֶחָד עִם שְׁנֵי רְאשִׁים וְחָרֵב שְׁנוֹנָה בְּגֹדוֹ, וּבְכָל יוֹם הוּא מְצַעֵר אוֹתָנוּ, וְאֲנִי לְקַטְתִּי אֶת הַעֲשֵׁב הַזֶּה, וְלָכוּ אַחֲרָי וְתָרָאוּ אֶת כַּחוֹ שֶׁל הַעֲשֵׁב הַזֶּה וּמָה שְׂאֵלוֹהַ הַעֲלִיּוֹן גְּלָהּ בְּעוֹלָם, וְאִין מִי שְׂיִדַּע דְּרָכָיו בְּכָל.

הַלְכְּנוּ אַחֲרָיו. עַד שֶׁהֵינּוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, הַתְּכַוֵּן לְנִקְבָה אֶחָד בְּעַפְרָה, וְשֵׁם מְאוֹתוֹ הַעֲשֵׁב בְּנִקְבָה. יֵצֵא נָחַשׁ אֶחָד וְרֵאשׁוֹ גָּדוֹל. לְקַח חֲבָל (סוּדָר) אֶחָד וְקָשַׁר אוֹתוֹ כְּמוֹ גְּדֵי אֶחָד. פְּחַדְנוּ. אָמַר לָנוּ: לָכוּ אַחֲרָי.

אֲרַחוּי, דְּהָא לְנוֹקְבָא כְּמוֹם אֲרַחוּי. לְגַבְרָא כְּמוֹם אֲרַחוּי. לְגַבְרָא דְגַבְרֵי כְּמוֹם אֲרַחוּי. אֲמִינָא לְרַבִּי חֵיִיא בְּרִי, הֵינֵנו דְּכַתִּיב, כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל. (ס"א כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב בְּהוּא אֶתֶר דְּאֲתַחְזִי לְהוּ. וְתִגִּיד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוּא אֶתֶר שְׁלִים דְּאֲתַחְזִי לְהוּ. דְּהָא יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל תְּרִין דְּרָגוֹן אֵינּוּ וּבְדִרְגָה חַד סְלִקוּן אֵלָּא יִשְׂרָאֵל שְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא אִקְרִי).

אָמַר לָנוּ, חֲמִיתוֹן דְּלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁי, וְלֹא אֲשַׁתְּעִינָא בְּהַדִּיכּוֹ, מִשּׁוֹם דְּאֲבָא, חֲפִימָא בְּעֵשְׂבִין מִכָּל בְּנֵי דְרָא הוּהוּ. וְאוֹלִיפְנָא מֵאֲבָא אֲרַחוּי דְכָל עֲשִׂבִין, דְּבַהוֹן קְשׁוּט, וְאֲנָא בְּכָל שְׁתָּא מְדוֹרָאִי בְּיַהֵיָּהוּ.

וְהָאִי עֲשָׂבָא דְחֲמִיתוֹן, דְּחֲפִינָא לִיָּה בְּטַרְפֵי דְגוֹפְנִין אֵלִין, בְּבֵיתָאִי אִית אֶתֶר חַד, וְהוּא לְסִטֵר צְפוֹן, וּבְהַהוּא אֶתֶר נְעִיץ חַד רִיחָא, וּמִעֵינָא דְהַהוּא רִיחָא, נְפִיק חַד גַּבְר בְּתֵרִין רִישֵׁין, וְחָרְבָא שְׂיַנְנָא בִּידֵיהּ וּבְכָל יוֹמָא קָא מְצַעֵר לָנוּ. וְאֲנָא לְקִיטְנָא הָאִי עֲשָׂבָא, וְזִילוּ אַבְתְּרָאִי, וְתַחֲמוֹן חִילִיָּה דְהָאִי עֲשָׂבָא, וּמָה דִּי אֵלְהָא עֵלְמָה גְּלִי בְּעֵלְמָא, וְלִית מָאן דִּיִּדַע אֲרַחוּי בְּכֻלָּא.

אֲזִילָנָא אַבְתְּרִיָּה, עַד דְּהוּינָא אֲזִילִי בְּאֲרַחָא, מְאִיף לְחַד נּוֹקְבָא בְּעַפְרָא, וְשׁוּי מִהַהוּא עֲשָׂבָא בְּנוֹקְבָא, נְפִיק חַד חוּיָא וְרִישָׁא דִּילֵיהּ סָגִי. נְטִל חַד סְנִטְרָא, (נ"א סוּדָרָא) וְקַטִּיר לִיָּה כַּחַד גְּדִיָּא. דְּחִילָנָא. אָמַר לָנוּ זִילוּ אַבְתְּרָאִי.

עד שהגענו לביתו, ראינו אותו מקום
בחשכה אחר כּתל אֶחָד. לקח נר
אֶחָד והדליק אש סביב אותו מקום
הרחים. אָמַר לָנוּ: מִמָּה שֶׁתֵּרְאוּ - לֹא
תִפְחָדוּ וְלֹא תִדְבְּרוּ דָבָר.

בין כִּף הַתִּיר אֶת הַנְּחֹשׁ מִקְשָׁרָיו, וְכַתֵּשׁ
בְּמִכְתָּשׁוֹת מְאוֹתוֹ הָעֵשֶׂב וְשֹׁם בְּרֹאשׁוֹ
הַנְּחֹשׁ. נִכְנַס הַנְּחֹשׁ בְּאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים,
וְשָׁמַעְנוּ קוֹל שֶׁכָּל הַמְּקוֹם הִזְדַּעֵזַע. רָצִינוּ
לְצֵאתָ, אָחִזוּ בְּיַדֵּינוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר: אֵל
תִּפְחָדוּ, קִרְבוּ אֵלַי.

בין כִּף יֵצֵא הַנְּחֹשׁ שׁוֹתֵת דָּם. לִקַּח אוֹתוֹ
הָאִישׁ מְאוֹתוֹ הָעֵשֶׂב וְשֹׁם בְּרֹאשׁוֹ
כְּבַתְחֻלָּה. נִכְנַס לְאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים. לְשַׁעָה
קִטְנָה רָאִינוּ שֶׁיֵּצֵא מְאוֹתוֹ הָעֵין אִישׁ אֶחָד
עִם שְׁנֵי רְאִשִׁים וְנֹחֵשׁ שְׂרׁוֹי סְבִיב צְנֹאָרוֹ.
נִכְנַס לְאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים וְיֵצֵא שֶׁלֵּשׁ
פְּעָמִים. וְהוּא אָמַר: זְקִיטָא זְקִיטָא (מִן
שְׂרׁוֹי)! אוֹי לְאִמּוֹ שֶׁהוֹבִילָה אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ
מְקוֹם!

בין כִּף נֶעְקַר הַרְחִים מִמְּקוֹמוֹ, וְיֵצֵאוּ
הָאִישׁ וְהַנְּחֹשׁ, וְנִפְּלוּ וּמְתוּ שְׁנֵיהֶם.
וְאָנּוּ פִּחְדָנוּ מְאֹד. אָמַר לָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ:
זֶהוּ כַּחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ עֵשֶׂב שֶׁאֵנִי לִקְטָתִי
לְפָנֶיכֶם, וְלָכֵן לֹא דִבַּרְתִּי עִמָּכֶם וְלֹא
הִרְמַתִּי רֹאשִׁי בְּשַׁעָה שֶׁקִּרְבַּתֶּם אֵלַי.

אָמַר לָנוּ: אֵלּוֹ יְדַעוּ בְּנֵי אָדָם חֻכְמָה, שֶׁכָּל
מִה שֶׁנִּטְעַה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאָרְצָךְ
וְכַח כָּל מִה שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם, יְדַעוּ אֶת כַּח

עַד דְּמִטִּינָא לְבֵיתֶיהָ. חֲמִינָא הוּוּא אֶתְרָה
בְּחֻשׁוֹכָא, בְּתֵר חַד כּוֹתְלָא. נִטַּל חַד
שְׂרָגָא וְדָלִיק דְּלִיקָא סַחְרָנְיָה דִּהוּוּא אֶתְרָה
דְּרִיחִיָּא. אָמַר לוֹן, מִמָּה דִתְחַמּוּן, לֹא
תִדְחֻלוּן וְלֹא תִשְׁתַּעוּן מִיַּדִּי.

אֲדַהְכִּי, שְׂרִי חוּיָא מִקְשָׁרָיו, וְכַתֵּשׁ
בְּקִיסָטָא מִהוּוּא עֵשֶׂבָא. וְשׁוֹי
בְּרִישִׁיהָ דְחוּיָא. עֵאל חוּיָא בְּהוּוּא עֵינָא
דְּרִיחִיָּא, וְשָׁמַעְנָא קִלָּא דְכָל אֶתְרָה
מִזְדַּעֵזַעָא. בְּעֵינָן לְמִיפְקָא, אֶחִיד בִּידָנָא
הוּוּא גְבָרָא, אָמַר, לֹא תִדְחֻלוּן קִרְיָבו
גְּבַאי.

אֲדַהְכִּי, נִפְקַח חוּיָא שְׁתִּית דְּמָא, נְקִיט
הוּוּא גְבָרָא מִהוּוּא עֵשֶׂבָא,
וְשׁוֹי בְּרִישִׁיהָ כְּבִקְדָמִיתָא. עֵאל בְּהוּוּא
עֵינָא דְרִיחִיָּא. לְשַׁעָתָא זְעִירָא, חֲמִינָא,
דְּנִפִּיק מִהוּוּא עֵינָא חַד גְּבָרָא בְּתֵרִין
רִישִׁין, וְחוּיָא שְׂרִיָּא סַחְרָנְיָה דְקָדְלוּי.
עֵאל בְּהוּוּא עֵינָא דְרִיחִיָּא וְנִפְקַח תֵּלֵת זְמִנִּי.
הוּוּא אָמַר, זְקִיטָא זְקִיטָא, וְוִי לְאִימִיָּה
דִּלְהוּוּא אֶתְרָה אוֹבִיל לִיהָ.

אֲדַהְכִּי, אֲתַעְקַר רִיחִיָּא מִאֲתֵרֶיהָ, וְנִפְקוּ,
גְּבָרָא וְחוּיָא, וְנִפְּלוּ וּמִיתוּ
תְרוּוּיָהוּ. וְאָנּוּ דְחִילָנָא סָגִי. אָמַר לָן
הוּוּא גְבָרָא, דָּא הוּוּא חִילָא דְעֵשֶׂבָא דְאָנָא
לְקִיטָנָא קְמִיִּיכוּ, וּבָגִינִי כִּף לֹא אֲשַׁתְּעִינָא
בְּהַדִּיִּיכוּ, וְלֹא זְקִיפְנָא רִישִׁאִי, בְּשַׁעָתָא
דְקִרְיָבְתוֹן גְּבַאי.

אָמַר לוֹן אֵילּוֹ (דף פ' ע"ב) יְדַעִין בְּנֵי נֶשְׁאָה
חֻכְמָתָא, דְכָל מִה דְנִטְעַה קְדָשָׁא
בְּרִיף הוּוּא בְּאָרְעָא, וְחִילָא דְכָל מִה

רבוּנָם בְּחֻמְתוֹ הַרְבֵּה. אֲבָל לֹא הִסְתִּיר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֻמְהָ זֶה מִבְּנֵי אֲדָם,
אֲלֵא כְּדִי שְׁלֹא יִסְטוּ מִדְּרָכָיו וְלֹא יִבְטְחוּ
בְּאוֹתָהּ חֻמְהָ וַיִּשְׁכְּחוּ אוֹתוֹ.

כְּשֶׁבִּאתִי וְאִמְרֵתִי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ
לִפְנֵי רַבִּי שְׁמֵעוֹן, אָמַר, וְדַאי
שְׁחַכְם הִיָּה. וּבֹא רֵאה, אֵין עֵשֶׁב וְעֵשֶׁב
שְׁנוּלָד בְּאַרְצָן שְׁלֹא הִיָּתָה בּוֹ חֻמְהָ רַבָּה
וְכַחוּ בְּשָׂמִים רַב. בֹּא וּרְאֵה מִן הָאֲזוּב,
שְׁבָכַל מְקוּם שְׁרָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְטֹהַר אֶת הָאֲדָם, הוּא נְטֵהָר בְּאֲזוּב. מַה
הַטְעָם? מִשּׁוּם שְׁיִתְעוֹרֵר כְּחוֹ שְׁלִמְעֵלָה
שְׁנִפְקָד עֲלָיו, שְׁהָרִי כְּשִׁמְתְּעוֹרֵר אוֹתוֹ
הַכַּח שְׁנִפְקָד עֲלָיו, הוּא מְבַעֵר רוּחַ
הַטְמָאָה וְנִטְהָר הָאֲדָם. וְעֲלִיד אֲנִי אוֹמֵר,
בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שְׁהַצִּילָךְ!

הַצְלָה מִדְּרָךְ מִסְכָּנָת

(זוהר ח"ב מט ע"א וע"ב)
רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּמִדְבָּר.
אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא לְרַבִּי יוֹסִי, בֹּא וְאִמַר
לָךְ, שְׁכִשְׁרוּצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר
שְׁלִטוֹן שֶׁל הָאֲרֶץ, אֵינּוּ עוֹשֶׂה עַד
שְׁמַעֲבִיר הַשְּׁלִיט שְׁלֵהֶם בְּרַקִּיעַ, וְלֹא
מַעֲבִיר אֶת הַשְּׁלִיט שְׁלֵהֶם עַד שְׁמִמְנָה
אַחַר בְּמִקְוָמוֹ, כְּדִי שְׁלֹא יִגְרַע [הַשְּׁלִטוֹן]
הַשְּׁמוּשָׁא שְׁלֵהֶם בְּרַקִּיעַ, כְּדִי לְקַיֵּם מַה
שְׁכָּתוּב (דניאל ד) וְלָמִי שְׁיַחֲפֹץ יִתְנַנְּהָ. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא.

דְּאִשְׁתַּכַּח בְּעֻלְמוֹ, יִשְׁתַּמוּדְעוֹן חִילָא
דְּמֵאֲרִיהוֹן, בְּחֻמְתִּיהָ סְגִיָּא. אֲבָל לֹא
טְמִיר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֻמְתָּא דָּא מִבְּנֵי
נְשָׂא, אֲלֵא בְּגִין דְּלֹא יִסְטוּן מֵאַרְחוּי, וְלֹא
יִתְרַחֲצוּ בְּהֵיָא חֻמְתָּא וַיִּנְשׁוּן לִיהָ.

כַּד אֲתִינָא, וְאִמִּינָא הָנִי מְלִי קָמִיה דְּרַבִּי
שְׁמֵעוֹן, אָמַר וְדַאי חֻמְתָּא הִנֵּה. וְתֵא
חֲזִי, לִית עֵשֶׁבָא וְעֵשֶׁבָא דְּאֲתִינִילִיד
בְּאַרְעָא, דְּלֹא הִנֵּה בֵּיה חֻמְתָּא סְגִיָּא,
וְחִילִיה בְּשָׂמִיָּא סְגִיָּא. תָּא חֲזִי, מִן אֲזוּבָא.
דְּבָכַל אֲתֵר דְּבַעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְדַכָּאָה לְבַר נֶשֶׁ, בְּאֲזוּבָא מִתְּדַכֵּי. מֵאִי
טְעָמָא. מִשּׁוּם דִּיתְעַר חִילִיה דְּלַעֲיָלָא
דְּאֲתַפְקָדָא עֲלוּי, דְּהָא הֵהוּא חִילָא
דְּאֲתַפְקָדָא עֲלוּי כַּד אֲתַעֲרָא, מְבַעֲרָא רוּחַ
מִסְּאָבָא, וְאֲתַדְכֵי בַר נֶשֶׁ. וְעֲלִךְ אִמִּינָא
בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְּשִׁבְרָךְ.

הַצְלָה מִדְּרָךְ מִסְכָּנָת

(זוהר ח"ב מט ע"א וע"ב)
רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, הָיוּ אֲזוּלֵי בְּמִדְבָּרָא,
אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא לְרַבִּי יוֹסִי, תָּא
וְאִמַר לָךְ, דְּכַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
לְאֲעַבְרָא שׁוֹלְטָנוּתָא דְּאַרְעָא, לֹא עֲבִיד,
עַד דְּאֲעַבֵּר שְׁלִטָנוּתָא דְּלֵהוֹן בְּרַקִּיעָא,
וְלֹא אֲעַבֵּר שְׁלִטָנָא דְּלֵהוֹן, עַד דְּמִנֵּי
אַחְרָא בְּאַתְרֵיהָ, בְּגִין דְּלֹא יִגְרַע (שׁוֹלְטָנוּתָא)
שְׁמוּשָׁא דְּלֵהוֹן (דף מ"ט ע"ב) בְּרַקִּיעָא, בְּגִין
לְקִיּוּמָא מַה דְּכָתִיב, (דניאל ד) וְלָמִן דִּי
יִצְבֵּא יִתְנַנְּהָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי הָכִי
הוּא.

פָּתַח ר' יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) ה' אֲדַנְיָנוּ
מָה אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ. ה'
אֲדַנְיָנוּ - כְּשֶׁרוֹצֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְשֹׁבֵר אֶת פַּח הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת, מְחַזֵּק דֵּינּוּ עֲלֵיהֶם וְשׁוֹבֵר אוֹתָם,
וּמַעֲבִיר מִלְּפָנָיו אֶת הַשְּׁלִיט שְׁלָהֶם.

אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר נִתְּתָה
הִיָּה צְרִיף, אוֹ תִּנְהַ הוֹדֵךְ. מָהוּ אֲשֶׁר
תִּנְהַ הוֹדֵךְ? אֵלֶּא זֶהוּ סוּד שֶׁל תִּנְהַר
הָעֵמֹק שֶׁל הַכֹּל, וְדוּד בְּקֶשׁ בְּקִשְׁתּוֹ
לְהַשְׁפִּיעַ מִכּוֹנֵנוּ עַל הַשָּׁמַיִם, וְזֶהוּ אֲשֶׁר,
כַּנֶּאֱמָר (שמוות ג) אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה.

בְּשַׁעֲרֵי שְׁהִנְהַר הַזֶּה הָעֵמֹק שֶׁל הַכֹּל
שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא עַל הַשָּׁמַיִם, אִזּוֹ
הַכֹּל בְּשִׁמְחָה, וְהַגְּבִירָה מִתְעַטֶּרֶת בְּמִלְךָ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה. וְהַשְּׁלִטוֹן שֶׁל
הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת
מַעֲבִיר מִלְּפָנָיו הַגְּבִירָה, וְאִזּוֹ זֹקְפִים רֹאשׁ
כָּל הָאֲחֻזִּים בָּהּ.

בֵּין כֶּךָ רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהִיָּה בָּא, וּמִשָּׂא
אֶחָד לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי חִיָּיא, גִּלְף, אוֹלִי
הָאִישׁ הַזֶּה עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת
הוּא, אוֹ עִם הָאָרֶץ הוּא, וְאִסּוּר לְהַשְׁתַּתֵּף
עִמּוֹ בְּדָרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, גִּשְׁבִּי כָּאֵן
וְנִרְאָה, אוֹלִי הוּא אִישׁ גָּדוֹל.

בֵּין כֶּךָ עָבַר לְפָנֵיהֶם, וְאָמַר לָהֶם, בְּסָבוֹב
שֶׁל הַמַּעֲבָר הַמְּסַכֵּן הַזֶּה צְרִיף לוֹוִי,
וְאִנִּי יוֹדֵעַ דֶּרֶךְ אַחֲרָת, וְנִסְטָה מִכָּאֵן, וְאִנִּי

פָּתַח ר' יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) יי' אֲדוֹנֵינוּ
מָה אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ. יי'
אֲדוֹנֵינוּ: כִּד בְּעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְתַבְרָא
חֵילָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת, אֲתַקִּיף דֵּינִיָּה עֲלֵיהֶו, וְתַבַּר לוֹן,
וְאֲעַבֵּר מִקְמִיָּה שׁוֹלְטָנוּתָא דְלַהּוֹן.

אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר נִתְּתָה
מִיבְעֵי לִיָּה, אוֹ תִּנְהַ הוֹדֵךְ, מָהוּ
אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ. אֵלֶּא דָּא הוּא רִזָּא
דְנַהֲרָא עֲמִיקָא דְכֻלָּא, וְדוּד בְּעָא בְּעוֹתִיָּה,
לְמַנְגַד מִנִּיָּה עַל הַשָּׁמַיִם, וְדָא הוּא אֲשֶׁר.
כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר, (שמוות ג) אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה.

בְּשַׁעֲרֵי דְהָאִי נַהֲרָא עֲמִיקָתָא דְכֻלָּא,
גִּיָּד וְנַפִּיק עַל הַשָּׁמַיִם, כְּדִין
כֻּלָּא בְּחִידוֹ, וּמִטְרוֹנִיָּתָא אֲתַעֲטֶרֶת
בְּמִלְכָּא, וְכָל עַלְמִין בְּלַהּוֹ בְּחִידוֹ,
וְשׁוֹלְטָנוּתָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת, אֲתַעֲבֵר מִקְמִיָּה מִטְרוֹנִיָּתָא, וּכְדִין
זַקְפִּין רִישָׁא כָּל מָאן דְאַחִידוֹ בָּהּ.

אֲדַהֲבִי חִמּוֹ חַד בַּר נֶשׁ, דְהִנּוּה אֲתִי, וְחַד
מִטּוֹלָא קְמִיָּה. אָמַר רַבִּי חִיָּיא,
גִּזִּיל, דְלָמָא הָאִי בַר נֶשׁ עוֹבֵד עֲבוֹדַת
כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת הוּא, אוֹ עִם הָאָרֶץ הוּא,
וְאִסּוּר לְאֲשַׁתְּתַּפָּא בְּהַדִּיָּה בְּאֲרַחָא. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, גִּיתִיב הַכָּא, וְנַחֲמִי, דְלָמָא גְּבַרָא
רַבָּא הוּא.

אֲדַהֲבִי, אֲעַבֵּר קְמִיָּהוּ, אָמַר לִיָּה,
בְּדוּקָפָא דְמַעֲבָרָא דְקוֹטִיפָא
דְהָאִי, חַבְרוּתָא אֲבַעִי, וְאִנָּא יִדְעָנָא אֲרַחָא

רְצִיתִי לֹמַר לָכֶם, שְׁלֹא אֶחְטֵא בָכֶם וְלֹא אֶעֱבֹר עַל מַה שֶּׁכָּתוּב (ויקרא ט) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, וְאַתֶּם כְּמוֹ סוּמִים בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, וְלֹא תִסְתַּכְּנוּ בְּנִפְשְׁכֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרוּךְ הַרְחֵמֵנוּ שְׁחִפִּינוּ פָּאן. הִתְחַבְּרוּ עִמּוֹ. אָמַר לָהֶם, לֹא לְדַבֵּר שׁוּם דְּבַר פָּאן עַד שֶׁנֶּעֱבֹר בָּזֶה. סֵטוּ לְדֶרֶךְ אַחֲרָת.

אַחֲרָא, וְנִסְטִי מֵהָאִי, וְאַנָּא בְּעֵינָא דְאִמָּא לְכוּ, וְלֹא אַתְחַיְיבְנָא בְכוּ, וְלֹא אֶעֱבֹר עַל מַה דְּכָתִיב, (ויקרא ט) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, וְאַתּוֹן כְּסוּמִין בְּאַרְחָא דָּא, וְלֹא תִסְתַּכְּנוּ בְּנִפְשֵׁיכוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְאוּרִיכְנָא הָכָא, אַתְחַבְּרוּ בְּהַדִּיהַ. אָמַר לוֹן, לֹא תִשְׁתַּעֲבוּ מִיַּדִּי הָכָא, עַד דְנֶעֱבֹר בְּהָאִי. סֵטוּ בְּאַרְחָא אַחֲרָא.

אַחַר שֶׁיֵּצְאוּ מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, אָמַר לָהֶם, בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ הַאֲחֵרֶת הָיוּ הוֹלְכִים פֶּעַם אֶחָד כִּהְיוּ חֲכָם, וְכֵהֵן עִם הָאָרֶץ אֶחָד עִמּוֹ. קָם אוֹתוֹ עִם הָאָרֶץ עֲלָיו בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וְהָרְגוּ. מֵאוֹתוֹ יוֹם, כָּל מִי שֶׁעוֹבֵר בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, מְסַפֵּן אֶת נַפְשׁוֹ, וְהָרִי מִתְחַבְּרִים שֵׁם שׁוּדְדֵי הָרִים וְהוֹרְגִים וּמְקַפְּחִים אֶת בְּנֵי הָאָדָם, וְאַלֶּה שְׂיֻדְעִים לֹא עוֹבְרִים שָׁם, וּמִבְקֵשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵם אוֹתוֹ הִכְהֵן בְּכָל יוֹם.

בְּתַר דְנִפְסְקוּ מֵהָהוּא אַתְרַ, אָמַר לוֹן, בְּהָהוּא אַרְחָא אַחֲרָא, הוּוּ אֲזִלִּי זְמַנָּא חֲדָא, חַד כִּהְיוּ חֲכָם, וְחַד כִּהְיוּ עִם הָאָרֶץ בְּהַדִּיהַ, קָם הָהוּא עִם הָאָרֶץ בְּהָהוּא אַתְרַ עֲלִיהַ וְקִטְלִיהַ. מֵהָהוּא יוֹמָא כָּל מָאן דְאֶעֱבֹר בְּהָהוּא אַתְרַ, מִסְתַּכֵּן בְּנִפְשֵׁיהַ. וְהָא מִתְחַבְּרִין תַּמָּן מִשְׁדְּדֵי טוּרְיָא, וְקִטְלִין וְקַפְּחִין לְבְנֵי נְשָׂא, וְאֵינּוּן דִּידְעֵי לֹא עֲבָרִי תַּמָּן, וּבְעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְמָא דְהָהוּא כִּהְנָא כָּל יוֹמָא.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעֹמֹד וְגו'. הָרִי בְּאַרְוֵה אֹתָם רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה, אֲבָל אֲנִי לֹא אוֹמֵר לָכֶם כֶּךָ, אֲלֵא שְׁסוּד הַדְּבַר לְמַדְנּוּ. עוֹד הַיּוֹם - אֵיזָה יוֹם זֶה? אֲלֵא כֶּךָ כְּתוּב, (שמות ו) וַיִּקַּח אֶהָרָן אֶת אֲלִישֶׁבַע בֶּת עַמִּינָדָב. וְסוּד הוּא עַל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵהָרָן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָה, לְתַקַּן אֶת בֵּיתָהּ וּלְשַׁמֵּשׂ אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיסָהּ לְמִלְכָּהּ לְהַזְדַּוֵּג כְּאֶחָד. מִכָּפָאן וְהִלָּאָה, כָּל כִּהְיוּ שְׁמִשְׁמֵשׂ בְּמִקְדָּשׁ, הוּא כְּמוֹ אֶהָרָן.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעֹמֹד וְגו' הָא אוֹקְמוּנָה אֵינּוּן מְאִרֵי מִתִּיבְתָא. אֲבָל אֲנָא לֹא אֲמִינָא לְכוּ הֲכִי, אֲלֵא דְרִזָּא דְמִלְכָה אוֹלִיפְנָא. עוֹד הַיּוֹם, מָאן יוֹמָא דִּין. אֲלֵא, הֲכִי כְתִיב, (שמות ו) וַיִּקַּח אֶהָרָן אֶת אֲלִישֶׁבַע בֶּת עַמִּינָדָב. וְרִזָּא הוּא, עַל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, דְאֵהָרָן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ, לְתַקְנָא בֵיתָהּ וּלְשַׁמֵּשׂא לָהּ, וּלְמִיעֵל לָהּ לְמִלְכָּא לְאִזְדוּוּגָא כְּחֲדָא, מִכָּפָאן וּלְהִלָּאָה, כָּל כִּהְיוּ דְמִשְׁמֵשׂ בְּמִקְדָּשָׁא, כְּגוֹנָא דְאֵהָרָן.

אַחֲרִימְלָךְ הִיָּה כִּהְיוּ גְדוֹל עֲלִיוֹן, וְכָל אוֹתָם הִכְהִינִים עִמּוֹ הָיוּ שׁוֹשְׁבֵינֵי

אַחֲרִימְלָךְ כִּהְנָא רַבָּא עֲלָאָה הוּוּ, וְכָל אֵינּוּן כִּהְנִי בְּהַדִּיהַ, כִּלְהוּ הוּוּ

הגבירה. פִּינּוֹן שְׁנֵהָרְגוּ, נִשְׁאַרָה הַגְּבִירָה לְבַדָּה, וְאָבֵד הַשּׁוֹשְׁבִין שְׁלָה, וְלֹא נִמְצָא מִי שְׁמֹשֵׁמֶשׁ לְפָנֶיהָ וַיִּתְקַן בֵּיתָהּ וַיִּשְׁמַח אוֹתָהּ לְהַזְדוּגָא עִם הַמְּלִךְ.

וְאָז מֵאוֹתוֹ יוֹם הַיָּא עֲבָרָה לְשִׁמְאֵל, וְעוֹמְדָת עַל הָעוֹלָם, אוֹרְבַת לְכָל הַרְגָה אֶת שְׂאוּל וּבְנָיו, וְאֵבְדָה מֵהֶם אֶת הַמְּלוּכָה, מֵתוּ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה אֲלָפִים וְכָמָה רַבּוּת. וְעַד עַכְשָׁו הִיָּה אוֹתוֹ הַחֲטָא תְלוּי, עַד שֶׁבֵּא סַנְחֵרִיב וְהַרְגִּיז אֶת הַכָּל.

וְזָהוּ עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב, זְהוּ יוֹם עֲלִיוֹן, וְכִיָּהוּ? זֹו כְּסֻטָּת יִשְׂרָאֵל שְׁאֵבְדָה אֶת הַשּׁוֹשְׁבִינִים שְׁלָה, אוֹתָהּ שְׁנִשְׁאַרָה לְלֹא יְמִין [שְׁהִיָּה לוֹ] לְהַדְּבַק בְּשִׁמְאֵל, שְׁהַכְּתוּן הוּא יְמִין, [וּמְשׁוּם כִּף הִיָּה לוֹ לְהַתְּדַבֵּק בְּשִׁמְאֵל] וּמְשׁוּם כִּף עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעַמּוּד.

בֵּא רְאָה, כְּתוּב גִּבְעַת שְׂאוּל נְסָה. לְמָה כָּאן שְׂאוּל? אֲלֵא מְשׁוּם שֶׁהוּא הַרְג אֶת הַכְּהֵנִים וְגֵרָם שְׁתַּעֲקֵר מִן הָעוֹלָם זְרוּעַ יְמִין - אֵף כָּאן מֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא עֲבַר אִישׁ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, כְּדִי שְׁלֵא יִסְתַּכֵּן בְּנַפְשׁוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, וְלֹא אִמְרַתִּי לָךְ אוֹלִי הוּא אִישׁ גְּדוֹל?

פְּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלִּי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה. אֲשֶׁרִי אָדָם - כְּמוֹ אָנּוּ שְׁמַצְאָנּוּ אוֹתָךְ וַיְדַעְנוּ מְמַךְ דְּבַר חֲכָמָה. וְאָדָם יְפִיק תְּבוּנָה - כְּמוֹ אָנּוּ שְׁחַכְּמִינוּ לָךְ

שׁוֹשְׁבִינֵי דְמִטְרוֹנִיתָא, פִּינּוֹן דְּאִתְקַטִּילוּ, אִשְׁתְּאַרַת מִטְרוֹנִיתָא בְּלַחֲדָהָא, וְאִתְאַבֵּיד שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ, וְלֹא אִשְׁתַּכַּח מֵאֵן דְּמִשְׁמֵשׁ קָמָה, וַיִּתְקַן בֵּיתָהּ, וַיַּחְדִּי לָהּ לְאַזְדוּגָא עִם מַלְכָּא.

כְּדִין מַהֲהוּא יוֹמָא, אִתְעַבְרָא לְשִׁמְאֵלָא, וְכִיָּמָא עַל עֲלִמָא, כְּמִין עַל כְּלָא, קְטִיל לְשְׂאוּל וּלְבְנָיו, אִתְאַבֵּיד מִיַּנְיָהוּ מַלְכוּ, מִיַּתוּ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה אֲלָפִין וְכָמָה רַבּוּן. וְעַד כְּעַן, הַהוּא חוּבָה הָוָה תְּלִי, עַד דְּאִתָּא סַנְחֵרִיב וְאַרְגִּיז כְּלָא.

וְדָא הוּא עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב, דָּא הוּא יוֹמָא עֲלָהָה, וּמֵאֵן אִיהוּ. דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, דְּאֵבְדַת שׁוֹשְׁבִינֵי דִּילָהּ, הַהִיא דְּאִשְׁתְּאַרַת בְּלֹא יְמִינָא, (דְּחִנוּ לִיה) לְאַתְדַּבְּקָא בְּשִׁמְאֵלָא. דְּכִהְנָא יְמִינָא הוּא. (וּבְגִין כִּף הָוָה לִיה לְאַתְדַּבְּקָא בְּשִׁמְאֵלָא) וּבְגִין כִּף, עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעַמּוּד.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב גִּבְעַת שְׂאוּל נְסָה, שְׂאוּל אִמְאִי הָכָא. אֲלֵא בְּגִין דְּהוּא קְטִיל לְכַהְנֵי, וְגֵרָם דְּרוּעָא יְמִינָא, לְאַתְעַקְרָא מְעַלְמָא. אוּף הָכָא, מַהֲהוּא יוֹמָא, לֹא אִעְבַר בְּרַ נֶשׁ בְּהַהוּא דוּכְתָא, בְּגִין דְּלֹא אִסְתַּכֵּן בְּנַפְשִׁיהּ. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, וְלֹא אִמְרִית לָךְ דְּלְמָא גְּבַרָא רַבָּא הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלִּי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה. אֲשֶׁרִי אָדָם, (דְּף נ' ע"א) כְּגוֹן אָנּוּ, דְּאִשְׁכַּחְנָא לָךְ, וַיְדַעְנָא מִיַּנְךָ מְלָה דְּחֲכָמָתָא. וְאָדָם יְפִיק תְּבוּנָה, כְּגוֹן אָנּוּ,

לְהִתְחַבֵּר עִמָּךְ, וְזֶהוּ אָדָם שְׂמֻמָּן לֹא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנֶה בְּדַרְךְ, פְּנֵי
הַשְּׂכִינָה, וְעַל זֶה כָּתוּב (מִשְׁלֵי ד) וְאַרְח
צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ. הִלְכוּ.

דְּאוּרִיכְנָא לָךְ לְאַתְחַבְרָא בְּהַדָּךְ. וְדָא הוּא
בַר נֶשׁ דְּזֻמִּין לִיהַ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
נְבֻזָא בְּאַרְחָא, אֲנַפּוּי דְשְׂכִינְתָא, וְעַל דָּא
כְּתִיב, (מִשְׁלֵי ד) וְאַרְח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ.
אַזְלוּ.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבריו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
- עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זוה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זוה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזוה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].